

تاریخ انتشار: چهارشنبه 29 آبان 1392

روایت موسویان از اختلاف نتانیاها و اوباما

یک مذاکره کننده هسته ای پیشین ایران گفت: غرب پیش از این نیز فرصت حل و فصل مسالمت آمیز مسأله هسته ای ایران را از دست داد و این بار هم اگر تسلیم فشارهای نامشروع اسرائیل شود باز هم نمی تواند با ایران به توافق برسد.

به گزارش ایسنا، سیدحسین موسویان در سرمقاله ای در روزنامه فایننشال تایمز، با اشاره به مذاکرات ایران و 5+1 اظهار کرد: این فشار تحریم ها نبود که ایران را پای میز مذاکرات آورد بلکه تمایل رئیس جمهور ایران برای برقراری رابطه خوب با غرب و تغییر خط قرمزهای آمریکا در قبال ایران بود.

وی افزود: با آماده شدن مقامات غربی برای مذاکره با ایران در ژنو در دور دوم از مذاکرات این ماه بر سر برنامه هسته ای ایران، از گوشه و کنار زرمزه کارآمد بودن تهدیداتی به گوش می رسد که بالاخره پس از چندین دهه اختلاف و ناسازگاری ایران را به پای میز مذاکرات کشیده است، اما این تفکر که این تحریم ها بود که تهران را پای میز مذاکرات کشانده، اشتباه است. دلیل اصلی این ماجرا، تمایل حسن روحانی - رئیس جمهور جدید ایران - برای تغییر رویکرد نسبت به آمریکا، اتحادیه اروپا، همسایگان و دیگر قدرت های دنیا است؛ این در حالی است که خط قرمز آمریکا از «عدم غنی سازی» به «نبود تسلیحات هسته ای» تغییر کرده است.

موسویان با بیان اینکه "تهران هرگز از آغاز مذاکرات در سال 2003، میز مذاکرات را ترک نکرده است؛ حتی در زمان ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد"، یادآور شد: در زمانی که بنده در تیم مذاکرات هسته ای ایران در سال های 2003 تا 2005 خدمت می کردم، ایران تحت فشار شدید تحریم ها نبود. با این حال در مارس سال 2005، آمریکا انجام اقداماتی جدی شبیه به طرح های اخیر را پیشنهاد کرد "اول حصول اطمینان از شفافیت فعالیت ها در سایت های هسته ای؛ و دوم دادن تضمینی واقعی مبنی بر عهده انحراف برنامه هسته ای به سمت تسلیحاتی شدن".

مذاکره کننده هسته ای پیشین ایران اضافه کرد: طرح های مذکور شامل اجرای پروتکل الحاقی آژانس بین المللی انرژی اتمی نیز می شدند که حضور ناظران آژانس در محل را ممکن می ساخت، گسترش برنامه غنی سازی را محدود می کرد، غنی سازی اورانیوم را در سطح 5 درصد باقی نگاه می داشت که از این طریق استفاده سوختی و نه تسلیحاتی از این ماده را تضمین می کرد و تبدیل همه اورانیوم غنی شده به میله های سوختی که این اطمینان را به وجود می آورد که هیچ بازگشتی صورت نخواهد گرفت یا پلوتونیومی در رآکتور آب سنگین اراک از آن حاصل نمی شود؛ ماده ای که می تواند تسلیحاتی شدن برنامه را تسهیل کند.

وی با اشاره به اینکه "تهران همچنین پیشنهادهایی را مطرح کرد که مانعی دائمی بر سر راه تولید، ذخیره و استفاده از تسلیحات هسته ای ایجاد می کرد"، اظهار کرد: ایران در مقابل خواهان پذیرش حق غنی سازی اورانیوم تحت شرایطی شد که معاهده منع گسترش تسلیحات هسته ای (ان. پی. تی) مشخص می ساخت. طرح ها شامل خواسته های مشابهی می شد که اولاند - رئیس جمهور فرانسه - در سفر 17 نوامبر خود به اسرائیل از ایران مطالبه کرد.

موسویان با بیان اینکه "گفت وگوهای مذکور در سال 2005 با شکست مواجه شد، چراکه آمریکا اصرار داشت مانع بهره مندی ایران از حقوق مشروع غنی سازی خود شود"، خاطرنشان کرد: غرب فرصت برطرف کردن اختلاف را از دست داد و به جای آن تحریم های بیشتری را علیه ایران وضع کرد. بر خلاف دعاوی برخی از وکلای آمریکایی و مقامات اسرائیلی،

تحریم ها تنها منجر به گسترش و افزایش توان هسته ای ایران شد، چراکه تهران خواست نشان دهد در برابر فشار تسلیم نخواهد شد. پیش از این، ایران تنها در یک سایت با سه هزار سانتریفیوژ تا سطح کمتر از 5 درصد به غنی سازی مشغول بود و ذخیره ای بسیار اندک از اورانیوم غنی شده را در اختیار داشت. امروز ایران قادر است در دو سایت مجزا و با 19 هزار سانتریفیوژ اورانیوم را تا 20 درصد غنی کند. در حال حاضر ذخیره اورانیوم غنی شده ایران هشت هزار کیلوگرم است و سانتریفیوژ های پیشرفته تری را نیز در اختیار دارد.

وی ادامه داد: توافقنامه پیش نویس شده ای که در دور اول مذاکرات ژنو مورد تأیید ایران و شش کشور غربی - به غیر از فرانسه - بود، همه نگرانی های مهم قدرت های جهان را پوشش می داد. فرانسه آن را رد کرد، چراکه این پیش نویس اساساً توسط ایران و آمریکا تهیه شده بود و دیگر کشورها در آن سهمی نداشتند. علاوه بر این، اسرائیل توانست فرانسه را تحت فشار قرار دهد و وادار به همکاری با خود کند. اسرائیل همچنین با کنگره آمریکا لابی کرد تا از تصویب پیش نویس مذکور ممانعت شود و نیز تحریم های شدید تری علیه ایران وضع شود تا از این طریق ایران را وادار به دادن امتیازات بیشتری کند.

موسویان با بیان اینکه "دولت اوباما می کوشد مانع جنگ در منطقه شود که جان آمریکایی های بسیاری را در معرض خطر قرار می دهد"، اظهار کرد: بنیامین نتانیاها - نخست وزیر اسرائیل - خواهان انجام اقدام نظامی است، چراکه خواهان تحقق رؤیای نابود کردن جمهوری اسلامی به عنوان یک قدرت منطقه ای است. اوباما و کنگره باید جان آمریکایی ها را به عنوان اصلی ترین منفعت ملی، در اولویت قرار دهند. تنش زدایی با تهران، به مثابه تحقق منافع کوتاه و بلند مدت آمریکا در منطقه است.

مذاکره کننده هسته ای پیشین ایران اضافه کرد: دولت اوباما درست همانند روسیه و دیگر کشورهای اروپایی و چین، خوشبین است که قدرت های جهانی و ایران می توانند به توافق برسند. افزایش دادن فشار تحریم ها و دست کم گرفتن فرصت هایی که ایران پیشنهاد کرده است، بار دیگر منجر به پیامد های ناخواسته خواهد شد که این بار فاجعه آمیز خواهد بود.

وی در پایان تصریح کرد: به جای این ناسازگاری ها، قدرت های جهانی باید از این فرصت حداکثر استفاده را ببرند و پایانی مطلوب به مذاکرات ببخشند و راه حلی واقع گرایانه و مسالمت آمیز برای مسأله هسته ای از آن حاصل کنند که وجهه ایشان را نیز حفظ می کند و درها را برای همکاری لازم باز بگذارند تا بحران در خاورمیانه به روشی مسالمت آمیز مدیریت شود.

<dynamic-0#####>